

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. Cur tales ordinari prohibeantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

non esse primariam, constat ex eo quod bigamuseenfeatur etiam ille, qui unam uxorem habuit, sed viduam, vel alio modo corruptam, ut patet ex dictis. Non obstat, quod concubinarus sit longè turpior, quam bigamia, & ille tamen non removeat ab Ordinibus: quia nihilominus bigamia ex natura signum est incontinentiæ magis ducurnæ, firmitusque inhaerentis.

§. Quid si verò bigamus ordinetur absque dispensatione, recipiet quidem characterem, non tamen poterit absque dispensatione in eo Ordine ministrare, Dispensate autem Episcopus nequit cum bigamis, veris vel interpretatis: non solum quoad factos Ordines, *2. ibi Glor. & Abbas h. t. sed nec quoad minores, aut primam tonsuram, aut beneficium etiam simplex*, ut patet ex *c. unico eod. in 6. ibique. Anchar. Franc. Cone. Trid. Sess. 23. c. 17. De reformat. nec etiam quoad usum minorum Ordinum*, contra Navar. quia communior sententia est in contrarium. Abbas *in c. 1. h. t. Suarez De censur. disput. 49. Sect. 6.* & ira declarasse sacram Congreg. refert Piassec. *1. p. cap. 1. art. 10. n. 11* ubi tenet. posse Episcopum dispensare in bigamia similiudinatoria, citans Abb. in *c. 1. Qui Clerici vel vorventes, & c. Pontif. si Episcopus ordines bigamum absque dispensatione, privandus est potestate conferendi Ordines, d. c. 2. h. t.* non autem ipso jure suspensus est à collatione Ordinis, quem contulit Garzias *De benef. p. 7. c. 6. n. 6. & seqq.*

TITULUS XXII.

De Clericis peregrinis non ordinandis.

§. I.

Cur tales ordinari prohibeantur,

1. Qui dicantur Clerici peregrini.
2. Illi non creditur, afferentibus se à suo Episcopo promotos.
3. Nec admitti debent, ut celebrent publicè.
4. Recipere horum.

Inter eos, qui ordinari non debent, vel non facile, vel ab executione Ordinum repellit,

sunt & Clerici peregrini id est, qui non subsunt jurisdictioni ordinantis *101a Dist. 71.* Idemque dicendum de Laicis respectu Episcopi ordinantis, cui non subsunt, ut probat *c. ult. De temporibus ordinat. in 6.* ubi ait Pontifex: *Nullus Episcopus absque superioris licentia homini aliena diaconi clericaliæ præsumat conferre tonsuram.* Censetur autem Laicus esse sub jurisdictione illius Episcopi à quo Chrismate unctus est atque confirmatus Quibus vero modis quis subiciatur Episcopo ante dictum est.

2. Clerico autem peregrino, jure jurando afferent se à suo Episcopo aliquos Ordines accepisse, & desiderare ad superiores promoveri, non creditur, *c. 2. h. t.* Nec potest ordinari à non suo Episcopo, nisi litteras commendatitias & dimissorias adferat à suis; quarum exemplar descriptum est *Dist. 73.*

3. Pari modo peregrinus Sacerdos, qui omnino ignotus est, admitti non debet ab Episcopo, ut publicè rem divinam faciat & celebret, nisi per litteras vel testes probet se ab Episcopo suo ad Ordines promotum esse *cap. 3. h. t. c. 2. & 3. De temporibus ordinat. in 6. conc. Trid. Sess. 23. c. 16. in fine* Inferiores vero Episcopo non possunt Clericum peregrinum in suas Ecclesias recipere, absque Episcopi licentia, *c. ult. h. t.* Imò ex valde longinqua regione Clerici probare Ordines debent per litteras, quinque Episcoporum sigillis munitas, *c. 1. h. t.*

4. Ratio horum omnium est in primis, quod Episcopus non debeat immittere falem in messem alienam quia inde nasci solent discordiæ, *can. Illud Distinct. 71.* Deinde, quia Ecclesia suspectos habet Clericos peregrinos: solent esse criminosi, infames, excommunicati, fugitivi aut in exilium missi, vel aliis similibus obnoxii, affirmantes mentientesque se ordinatos à suis Episcopis, *can. Afros & can. seq. dist. 98. c. 1. De temp. ordin. in 6.*

Differt autem hic Titulus à Tit. De clericis peregrinantibus lib. 2. Decret. quod hic agat de Clericis peregrinis, respectu Ordinum suscipiendorum: ille vero respectu litium, quatenus ratione peregrinationis gaudent vel non gaudeat aliquibus litigantium privilegiis.

§. II. De